

[Formanden.]

gaa over til de under Nr. 2) og 3) paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig Anden Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten og Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

Disse Sager kan imidlertid ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Behandlingen af disse Sager finder Sted under eet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1286; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 165).

og

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1286; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 165).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bøgholm): Jeg skal paa Udvalgets Vegne tilraade det høje Ting at vedtage de foreliggende Lovforslag med de Ændringer, der er foreslaaet af Udvalget, og som er tiltraadt af Ministeren.

Udvalget har den principielle Opfattelse, at det vilde være rigtigt, om selve den geografiske Fordeling af de diplomatiske og konsulære Poster var fastlagt i Loven, da vi mener, det maa være Lovgivningsmagtens Opgave at foretage denne Fordeling. Men i Betragtning af Forholdene, som de gør sig gældende i Øjeblikket, og saa usikkert, som alting jo ligger, har vi ikke ment, det vilde være rigtigt, om dette fandt Sted i det foreliggende Lovforslag om Udenrigstjenesten. Vi har derfor ønsket at overlade denne geo-

grafiske Fastlæggelse af Posterne til den højtærede Udenrigsminister, men ikke mindst ud fra denne Betragtning har vi ment det rigtigt, at der i Lovforslaget blev indføjet en Bestemmelse om, at det optages til Revision senest 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Naar Udvalget stiller Forslag om, at Antallet af Gesandter af 3. Lønningsklasse bliver forhøjet fra 5 til 6, skyldes dette et Ønske om, at Danmark kan udsende en Gesandt, en befuldmægtiget Minister, til Teheran, idet de store danske Interesser, der gør sig gældende i Iran, efter vor Mening berettiger en saadan Udsendelse.

Hvad angaar Presseattachéer, er det jo saaledes, at de foreliggende Lovforslag ikke blot forudser Presseattachéer som Tjenestemænd, saaledes om vi havde det ogsaa tidligere, men aabner Mulighed for, at der bliver udsendt Presseattachéer for kortere Aaremaal. Den Fordel, der kan ligge i dette, er saa ligetil. Der aabnes Mulighed for, at arbejdende Journalister kan komme ud som Presseattachéer, kan knytte Forbindelse med fremmede Journalister og frugtbar gøre disse Forbindelser under deres Arbejde i vor Presse. Men samtidig maa naturligvis dette stille os over for et Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Fastsættelsen af det Honorar, der skal være disse udsendte Presseattachéers. Udvalget har anset det for rigtigt, at en saadan Fastsættelse finder Sted efter en Forhandling med Det udenrigspolitiske Nævn, og i denne Opfattelse har den højtærede Udenrigsminister været ganske enig med os.

Jeg vil med disse Ord anbefale det høje Ting, at man vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Vi er af den Opfattelse, at der gennem denne Udenrigslov gives ikke mindst det danske Erhvervsliv en god Lov. Vi er sikre paa, at man fra Udenrigstjenestens Side i det videst mulige Omfang vil føre Forhandlinger med de Grene af Erhvervslivet, der er særlig interesserede i Eksporten, og i Betænkningen har vi ogsaa ønsket at give Udtryk for dette. Paa et Tidspunkt, hvor dansk Eksport jo ikke blot staar over for at skulle vende tilbage til de gamle Markeder i Vest, men ogsaa staar over for det ønskelige i at vinde det, vi plejer at kalde de spredte Markeder, vil det være rimeligt og rigtigt, at Danmark er udenrigspolitisk repræsenteret ogsaa paa en Række Pladser, hvor dette ikke har været Tilfældet i Forvejen, og det vil man naa gennem den Lovgivning, der af den højtærede Udenrigsminister er forelagt det høje Ting.